KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 1.12.2016 r.
COM(2016) 757 final

2016/0370 (CNS)

Modernizacja systemu VAT w odniesieniu do transgranicznego handlu elektronicznego w segmencie B2C

Wniosek

DYREKTYWA RADY

zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE i dyrektywę 2009/132/WE w odniesieniu do niektórych zobowiązań wynikających z podatku od wartości dodanej w przypadku świadczenia usług i sprzedaży towarów na odległość

{SWD(2016) 379 final}
{SWD(2016) 382 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Komisja Europejska dokłada wszelkich starań, by zapewnić swobodny przepływ towarów i usług oraz zagwarantować, by obywatele i przedsiębiorstwa mogli „bez przeszkód i na zasadach uczciwej konkurencji uzyskać dostęp do usług online lub je świadczyć". W odniesieniu do obecnie obowiązujących przepisów w sprawie VAT w komunikacie „Strategia jednolitego rynku cyfrowego dla Europy"[1] z maja 2015 r. oraz komunikacie dotyczącym planu działania w sprawie VAT „W kierunku jednolitego unijnego obszaru VAT – czas na decyzje"[2] z kwietnia 2016 r. wysoki priorytet nadano usunięciu barier w transgranicznym handlu elektronicznym wynikających z uciążliwych zobowiązań w zakresie VAT oraz nieodłącznego braku neutralności, który szkodzi unijnym przedsiębiorstwom. Proponowane środki zmodernizują obecne przepisy w sprawie VAT mające zastosowanie do działalności w zakresie handlu elektronicznego oraz zapewnią aktualność podatku VAT w przyszłości.

Zasadniczo działania należy podjąć z trzech przyczyn.

- Po pierwsze, jako jeden z najważniejszych powodów, dla których przedsiębiorstwa nie podejmują działalności transgranicznej w zakresie handlu elektronicznego, wskazuje się wciąż złożoność zobowiązań w zakresie VAT. Oznacza to, że wiele przedsiębiorstw nie ma dostępu do jednolitego rynku. Szacuje się, że koszty wypełnienia zobowiązań w zakresie VAT wynoszą średnio 8 000 EUR rocznie w każdym państwie członkowskim, do którego przedsiębiorstwo dostarcza towary lub w którym świadczy usługi. Dla przedsiębiorstw, w szczególności MŚP, jest to koszt wysoki.
- Po drugie, obecny system nie jest neutralny, gdyż przedsiębiorstwa unijne są w wyraźnie mniej korzystnej sytuacji niż przedsiębiorstwa spoza UE, które mogą legalnie albo przy wysokich nieprawidłowościach dostarczać towary i świadczyć usługi w UE bez płacenia podatku VAT. Stawki VAT mogą sięgać nawet 27 %, w przypadku braku stosowania VAT zakłócenia na korzyść przedsiębiorstw spoza UE mogą więc być znaczące.
- Po trzecie, złożoność istniejącego systemu oraz zwolnienie z VAT przywozu małych przesyłek sprawiają, że państwa członkowskie tracą cenne dochody podatkowe. Szacuje się, że przez zwolnienia oraz niezgodności związane z transgranicznym handlem elektronicznym takie straty wynoszą obecnie nawet 5 mld EUR rocznie.

Przygotowując niniejszy wniosek, Komisja, w ramach programu lepszego stanowienia prawa, przeprowadziła kontrolę sprawności regulacyjnej istniejącego małego punktu kompleksowej obsługi (MOSS), z którego można skorzystać w przypadku świadczenia usług elektronicznych B2C, oraz zmienionych w 2015 r. przepisów dotyczących miejsca dostawy takich usług. We wniosku należycie uwzględniono wyniki tej oceny. W szczególności uwagę zwrócono na usunięcie trudności i barier, z jakimi zmagają się MŚP i mikroprzedsiębiorstwa. W kategoriach ilościowych wprowadzenie w 2018 r. progu dotyczącego wewnątrzunijnego handlu transgranicznego wyłączy 6 500 przedsiębiorstw z zakresu systemu MOSS, przynosząc im potencjalne oszczędności w wysokości 13 mln EUR. Kolejnych 1 000 przedsiębiorstw skorzysta na wprowadzeniu w 2018 r. uproszczenia wymogów dowodowych.

---

[1] COM(2015) 192 final.

[2] COM(2016) 148 final.

Próg, który będzie obowiązywał również w odniesieniu do towarów, gdy zakres MOSS zostanie rozszerzony w 2021 r., przyniesie korzyści 430 000 przedsiębiorstw, które mogą oszczędzić nawet do 860 mln EUR.

Aspekt inicjatywy dotyczący programu sprawności i wydajności regulacyjnej jest także związany z głównym celem nowej inicjatywy, jakim jest zmniejszenie „obciążeń związanych z transgranicznym handlem elektronicznym, które wynikają z różnic między systemami VAT". Pod względem wyników oczekuje się, że przyjęcie wniosku doprowadzi do ograniczenia kosztów przestrzegania przepisów ponoszonych przez przedsiębiorstwa o 2,3 mld EUR rocznie począwszy od 2021 r., a jednocześnie do zwiększenia przychodów państw członkowskich z VAT o 7 mld EUR. Ponadto poszerzenie zakresu MOSS w 2021 r. usunie niektóre niedociągnięcia stwierdzone w ramach oceny inicjatywy z 2015 r. w ramach programu sprawności i wydajności regulacyjnej, na przykład w zakresie konieczności zasad kraju pochodzenia w kontekście wymogów dotyczących fakturowania, koordynacji audytów, komunikacji z podatnikami oraz wprowadzenia progu dla dostawców towarów i usług.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Ogólne cele wniosku to: sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego, konkurencyjność unijnych przedsiębiorstw oraz konieczność zapewnienia skutecznego opodatkowania gospodarki cyfrowej. Wniosek jest spójny z przyszłym zastosowaniem zasady miejsca przeznaczenia w odniesieniu do VAT określonej w niedawnym planie działania w sprawie VAT popartym przez Radę[3].

Oprócz planu działania w sprawie VAT wniosek został określony jako jedna z najważniejszych inicjatyw w strategii jednolitego rynku cyfrowego dla Europy[4], strategii jednolitego rynku[5] oraz planie działania na rzecz administracji elektronicznej[6].

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawą wniosku jest art. 113 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Zgodnie z tym artykułem Rada, stanowiąc jednomyślnie zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą i po konsultacji z Parlamentem Europejskim oraz Komitetem Ekonomiczno-Społecznym, uchwala przepisy dotyczące harmonizacji ustawodawstw odnoszących się do podatków pośrednich.

- **Pomocniczość**

Wniosek jest spójny z zasadą pomocniczości, gdyż główne stwierdzone problemy (zakłócenia, wysokie koszty administracyjne itp.) są skutkiem przepisów istniejącej dyrektywy VAT i aktów powiązanych. Jako że VAT jest zharmonizowany na szczeblu UE, państwa członkowskie nie mogą samodzielnie ustalać różnych zasad. Wszelkie inicjatywy dotyczące modernizacji VAT w odniesieniu do transgranicznego handlu elektronicznego wymagają więc wniosku Komisji w sprawie zmiany dyrektywy VAT. Wniosek zdecydowanie przyniesie większe korzyści niż działania, które można podjąć na poziomie państw członkowskich, gdyż najważniejszym uproszczeniem jest system MOSS, obowiązujący we wszystkich państwach członkowskich i umożliwiający przedsiębiorstwom szybkie i skuteczne rozliczanie podatków należnych we wszystkich państwach członkowskich. Nie ma

[3] http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/05/25-conclusions-vat-action-plan/
[4] COM(2015) 192 final.
[5] COM(2015) 550 final.
[6] COM(2016) 179 final.

możliwości zastosowania instrumentów niewiążących, na przykład gdyby państwa członkowskie stosowały MOSS dobrowolnie, gdyż stanowi on wyjątek od zasad ogólnych i w związku z tym wymaga skoordynowanego podejścia opartego na infrastrukturze informatycznej.

- **Proporcjonalność**

Wniosek jest spójny z zasadą proporcjonalności, tj. nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów Traktatów, a w szczególności sprawnego funkcjonowania jednolitego rynku. Podobnie jak w przypadku kontroli zgodności z zasadą pomocniczości, państwa członkowskie nie mają możliwości rozwiązania problemów i usunięcia ich przyczyn bez wniosku w sprawie zmiany dyrektywy VAT. Proporcjonalność wniosku ma kilka ważnych aspektów. Po pierwsze, dwustopniowe wdrażanie wniosku odzwierciedla fakt, że niektóre środki, na przykład próg oraz uproszczenie zobowiązań, mogą zostać wprowadzone w 2018 r. bez konieczności wdrażania żadnych nowych narzędzi informatycznych. Ustalenie terminu wdrożenia głównych elementów wniosku na 2021 r. uwzględnia jednak fakt, że państwa członkowskie będą potrzebowały odpowiedniej ilości czasu, aby zapewnić opracowanie i przetestowanie systemów informatycznych. Pozwoli to też na dalsze konsultacje z przedsiębiorstwami. Po drugie, chociaż trzeba przyznać, że administracje celne będą musiały stawić czoła nowym wyzwaniom, gdyż usunięcie zwolnienia z VAT dla przywozu małych przesyłek doprowadzi do znacznego zwiększenia liczby przesyłek, od których trzeba będzie pobrać VAT – to problemy zostaną złagodzone dzięki uproszczeniom, które poprzez procedurę przywozową MOSS mogą objąć wszystkie przesyłki o wartości do 150 EUR, dzięki wzrostowi dochodów państw członkowskich z VAT w wysokości 7 mld EUR rocznie oraz równym warunkom działania dla unijnych przedsiębiorstw, które obecnie znajdują się w niekorzystnym położeniu.

- **Wybór instrumentu**

Wniosek wymaga zmiany czterech aktów prawnych. Najważniejsze zmiany zostaną wprowadzone do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej[7] („dyrektywa VAT") oraz rozporządzenia (UE) nr 904/2010 w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej[8]. Stosunkowo niewielkie zmiany zostaną wprowadzone do dyrektywy 2009/132/WE określającej zakres stosowania art. 143 lit. b) i c) dyrektywy 2006/112/WE w odniesieniu do zwolnienia z podatku od wartości dodanej przy ostatecznym imporcie niektórych towarów[9] oraz rozporządzenia (UE) nr 282/2011 ustanawiającego środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej[10].

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Strategia konsultacji miała dwa główne cele. Pierwszym z nich było wsparcie analizy w ramach programu sprawności i wydajności regulacyjnej obejmującej zmiany przepisów dotyczących miejsca dostawy usług z 2015 r. oraz małego punktu kompleksowej obsługi. Drugim celem było zebranie opinii zainteresowanych podmiotów w sprawie zobowiązania

[7] Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.
[8] Dz.U. L 268 z 12.10.2010, s. 1.
[9] Dz.U. L 292 z 10.11.2009, s. 5.
[10] Dz.U. L 77 z 23.3.2011, s. 1.

Komisji zawartego w strategii jednolitego rynku cyfrowego do modernizacji ram podatku VAT w transgranicznym handlu elektronicznym.

Proces konsultacji objął cztery główne aspekty:

(1) konsultacje i warsztaty z zainteresowanymi stronami, przeprowadzone przez firmę Deloitte w ramach badania dotyczącego wariantów modernizacji transgranicznego handlu elektronicznego (luty 2015 r. – lipiec 2016 r.);

(2) seminarium Fiscalis (wrzesień 2015 r., Dublin), z udziałem państw członkowskich i przedsiębiorstw;

(3) ukierunkowane konsultacje z najważniejszymi zainteresowanymi stronami;

(4) otwarte konsultacje społeczne[11].

Najważniejszym celem oceny skutków była ocena wpływu różnych wariantów na MŚP. Podjęto specjalne działania, aby zrozumieć i rozwiązać problemy MŚP, które dostarczyły informacji do tej oceny, zarówno pod względem ilościowym, jak i jakościowym. W tym zakresie ankieta internetowa była skierowana specjalnie do małych przedsiębiorstw i mikroprzedsiębiorstw oraz grup ich przedstawicieli, a Komisja zapewniła, że MŚP były reprezentowane na konferencji zainteresowanych stron.

Więcej szczegółów można znaleźć w załączniku 2 do oceny skutków zawierającym skrócone sprawozdanie z konsultacji z zainteresowanymi stronami.

Problemy zgłoszone podczas procesu konsultacji przez przedsiębiorstwa i stowarzyszenia przedsiębiorców, w tym MŚP, związane są głównie z przepisami z 2015 r. dotyczącymi miejsca dostawy oraz stosowania MOSS w odniesieniu do odnośnych usług (konieczność wprowadzenia progu, stosowanie zasad kraju pochodzenia w odniesieniu do niektórych szczególnych zobowiązań w zakresie VAT, na przykład fakturowania i przechowywania zapisów, koordynacji audytów itp.). W znacznym stopniu odzwierciedlono je w niniejszym wniosku.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Komisja korzystała z badania przeprowadzonego przez firmę Deloitte w ramach badania dotyczącego wariantów modernizacji kwestii związanych z VAT w odniesieniu do transgranicznego handlu elektronicznego (luty 2015 r. – lipiec 2016 r.), cz. 1, 2 i 3. Badanie jest dostępne na stronie internetowej Komisji pod adresem: http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/key_documents/reports_published/index_en.htm

Badanie miało trzy cele. Pierwszym z nich było przeprowadzenie analizy ekonomicznej kwestii związanych z VAT w odniesieniu do transgranicznego handlu elektronicznego zgodnie z obowiązującymi przepisami w sprawie VAT (cz. 1). Drugim celem była ocena skutków branych pod uwagę wariantów modernizacji kwestii związanych z VAT w odniesieniu do transgranicznego handlu elektronicznego (cz. 2), a trzecim – ocena wdrażania zmian przepisów dotyczących miejsca dostawy usług telekomunikacyjnych, usług

11 http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/2015_vat_cross_border_ecommerce_en.htm
Komisja otrzymała około 370 odpowiedzi. Wszystkie otrzymane uwagi są dostępne na stronie DG TAXUD: http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/common/consultations/tax/public-consultation-results_en.xlsx

nadawczych i usług elektronicznych (zwanych dalej „usługami elektronicznymi”) oraz powiązanych zmian dotyczących MOSS, które weszły w życie w styczniu 2015 r. (cz. 3).

Zorganizowano ponadto dwa spotkania z ekspertami. We wrześniu 2015 r. zorganizowano w Irlandii seminarium Fiscalis 2020. Wzięli w nim udział eksperci w dziedzinie VAT z państw członkowskich i przedsiębiorstw. Głównym celem seminarium była ocena zmian przepisów dotyczących miejsca dostawy i MOSS z 2015 r. oraz wariantów modernizacji kwestii związanych z VAT w odniesieniu do transgranicznego handlu elektronicznego, które uwzględniono we wstępnej ocenie skutków wniosku. Drugie warsztaty programów Fiscalis 2020 i „Cła 2020” zorganizowano w kwietniu 2016 r. w Szwecji. Wzięli w nich udział eksperci w dziedzinie podatków i ceł z państw członkowskich, a głównym celem było przyjrzenie się aspektom wniosku dotyczącym przywozu (zniesienie zwolnienia z VAT dla przywozu małych przesyłek oraz rozszerzenie zakresu MOSS na przywóz małych przesyłek o wartości do 150 EUR).

Obydwa spotkania przyniosły dobre wyniki, a zalecenia otrzymane podczas spotkań wzięto pod uwagę podczas przygotowywania niniejszego wniosku.

- **Ocena skutków**

Rada ds. Kontroli Regulacyjnej przeanalizowała ocenę skutków wniosku w dniu 22 czerwca 2016 r. Rada ta wydała pozytywną opinię w sprawie wniosku oraz kilka zaleceń, które wzięto pod uwagę. Opinię Rady oraz jej zalecenia zawarto w załączniku 1 do dokumentu roboczego służb Komisji zawierającego ocenę skutków towarzyszącego niniejszemu wnioskowi. Streszczenie jest dostępne pod następującym adresem: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/digital-single-market-modernising-vat-cross-border-ecommerce_en.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Niniejszy wniosek przygotowano w kontekście programu sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT) i w związku z tym przeprowadzono ocenę wdrożenia zmian z 2015 r. dotyczących miejsca dostawy usług elektronicznych oraz wdrożenia systemu MOSS w odniesieniu do tych usług. Ocena wykazała, że dzięki MOSS przedsiębiorstwa zaoszczędziły 500 mln EUR, które musiałyby wydać w przypadku bezpośredniej rejestracji i płatności – daje to średnio 41 000 EUR na przedsiębiorstwo. W stosunku do bezpośredniej rejestracji daje to oszczędności rzędu 95 % kosztów.

Ocena MOSS pomogła też zapewnić uwzględnienie w nowej inicjatywie mocnych stron zmian z 2015 r. oraz problemów związanych z tymi zmianami. Na przykład wniosek obejmuje wprowadzenie w 2018 r. transgranicznego progu mającego zastosowanie do usług objętych zmianami z 2015 r. oraz złagodzenie wymogu dotyczącego posiadania dwóch dowodów przez dostawców usług elektronicznych, których obrót nie przekracza 100 000 EUR (tzw. „miękkie lądowanie”).

4. WPŁYW NA BUDŻET

Szacuje się, że wniosek zwiększy dochody państw członkowskich z VAT o 7 mld EUR rocznie do 2021 r. Szacuje się też, że wniosek ograniczy obciążenia administracyjne przedsiębiorstw o 2,3 mld EUR rocznie.

Koszty dla państw członkowskich powinny być ograniczone, gdyż rozszerzenie MOSS stanowi rozbudowę istniejącego systemu IT.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Wdrażanie będzie nadzorował Stały Komitet Współpracy Administracyjnej. Podobnie jak w przypadku zmian z 2015 r. Stały Komitet Współpracy Administracyjnej będzie wspierany przez Stały Komitet ds. Technologii Informacyjnej (SCIT).

- **Przegląd najważniejszych przepisów wniosku**

Najważniejsze przepisy wniosku to:

(1) rozszerzenie zakresu istniejącego MOSS na wewnątrzwspólnotową sprzedaż na odległość rzeczy materialnych oraz usług innych niż usługi elektroniczne oraz sprzedaż na odległość towarów z państw trzecich;

(2) wprowadzenie uproszczonych ustaleń dotyczących globalnego deklarowania i zapłaty VAT z tytułu przywozu w przypadku importerów towarów przeznaczonych dla konsumenta końcowego, gdy VAT nie został opłacony w systemie MOSS;

(3) usunięcie istniejących progów dotyczących wewnątrzwspólnotowej sprzedaży na odległość, powodujących zakłócenia na jednolitym rynku;

(4) zniesienie istniejącego zwolnienia z VAT przywozu małych przesyłek od dostawców z państw trzecich, które szkodzi sprzedawcom z UE;

(5) wprowadzenie wspólnego ogólnowspólnotowego środka upraszczającego, obejmującego próg VAT dla wewnątrzwspólnotowej sprzedaży na odległość towarów i usług elektronicznych, aby pomóc małym przedsiębiorstwom typu start-up zajmującym się handlem elektronicznym, oraz wprowadzenie uproszczonych przepisów dotyczących identyfikacji nabywców;

(6) umożliwienie sprzedawcom z UE stosowania przepisów kraju pochodzenia w obszarach takich jak fakturowanie i przechowywanie zapisów; oraz

(7) zwiększenie koordynacji między państwami członkowskimi w zakresie kontroli przedsiębiorstw transgranicznych korzystających z systemu VAT w celu zapewnienia wysokiego stopnia przestrzegania przepisów.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

<u>Art. 1 – zmiany w dyrektywie VAT – przepisy ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2018 r.</u>

W art. 1 pkt 1 zaproponowano doprecyzowanie art. 28 dyrektywy VAT wynikające z rozmów prowadzonych w Komitecie ds. VAT. Do przepisu tego dodano słowa „w tym w przypadkach gdy do tego celu wykorzystuje się sieć telekomunikacyjną, interfejs lub portal”, aby doprecyzować, że artykuł ten stosuje się również wtedy, gdy usługi elektroniczne są świadczone za pośrednictwem pośrednika lub strony trzeciej, którzy działają we własnym imieniu, ale na rzecz innej osoby i do świadczenia usługi wykorzystują interfejs elektroniczny.

W art. 1 pkt 2–7 zaproponowano szereg poprawek do aktualnych procedur szczególnych dla opodatkowania usług elektronicznych świadczonych przez podatników niemających siedziby na rzecz osób niebędących podatnikami ustanowionych w tytule XII rozdział 6 dyrektywy VAT. Poprawki te, które nie wymagają wprowadzania zmian w elektronicznym systemie rejestracji i płatności, pozwalającym przedsiębiorstwom świadczącym takie usługi zarejestrować się oraz składać deklaracje i płacić podatek VAT w jednym państwie członkowskim w odniesieniu do wszystkich dostaw na rzecz nabywców mających siedzibę we Wspólnocie („mały punkt kompleksowej obsługi” lub „MOSS”), i które są wynikiem

oceny MOSS obejmującej konsultacje z przedsiębiorcami, przedstawiono w poniższym wykazie.

(1) Punkt 2: Do art. 58 dyrektywy VAT dodano ustępy 2–5, aby wprowadzić próg w wysokości 10 000 EUR, poniżej którego miejscem świadczenia usług, które może wejść w zakres wewnątrzwspólnotowej procedury szczególnej dla usług elektronicznych, pozostaje państwo członkowskie usługodawcy. Powinno być to jednak opcjonalne dla podatników, aby umożliwić im mimo wszystko skorzystanie z MOSS, na przykład podczas roku kalendarzowego, w którym ich obrót jest wyjątkowo poniżej progu.

(2) Punkt 3: Zmieniono art. 219a dyrektywy VAT, tak aby zastosowanie miały przepisy dotyczące fakturowania państwa członkowskiego identyfikacji. W rezultacie dostawcy będą musieli przestrzegać przepisów dotyczących fakturowania jednego państwa członkowskiego zamiast – jak ma to miejsce obecnie – każdego państwa członkowskiego przeznaczenia, w którym dokonywane są dostawy.

(3) Punkty 4 i 5: Podatnicy niemający swojej siedziby we Wspólnocie, ale zarejestrowani do celów VAT w państwie członkowskim (na przykład dlatego, że prowadzą w tym państwie członkowskim okazjonalne transakcje opodatkowane podatkiem VAT) nie mogą korzystać ani z procedury szczególnej dla podatników niemających swojej siedziby we Wspólnocie („procedura nieunijna”), ani z procedury szczególnej dla podatników mających swoją siedzibę we Wspólnocie („procedura unijna”). W związku z tym obecnie nie mogą korzystać z uproszczeń oferowanych przez MOSS – muszą rejestrować się w każdym państwie członkowskim, w którym świadczą usługi elektroniczne. Aby umożliwić takim podatnikom stosowanie procedury nieunijnej, we wniosku zaproponowano skreślenie słów „i w stosunku do którego nie jest wymagana inna identyfikacja do celów VAT” w definicji „podatnika niemającego siedziby na terytorium Wspólnoty” w art. 358a dyrektywy VAT oraz odpowiednie dostosowanie art. 361 ust. 1 lit. e) tej dyrektywy.

(4) Punkty 6 i 7: Art. 369 ust. 2 oraz art. 369k ust. 2 dyrektywy VAT zmieniono, tak aby okres przechowywania zapisów w procedurze nieunijnej i unijnej określało państwo członkowskie identyfikacji podatnika; obecnie wynosi on 10 lat, co znacznie przekracza wymogi w zakresie przechowywania zapisów większości państw członkowskich.

Art. 2 – zmiany w dyrektywie VAT – przepisy ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r. – rozszerzenie zakresu MOSS

Artykuł ten zawiera przepisy konieczne do rozszerzenia zakresu stosowania aktualnych procedur szczególnych dla opodatkowania „usług elektronicznych” ustanowionych w tytule XII rozdział 6 dyrektywy VAT na inne usługi oraz sprzedaż towarów na odległość, zarówno wewnątrz Wspólnoty, jak i spoza Wspólnoty. W związku z tym definicję usług elektronicznych w art. 358 dyrektywy VAT można skreślić, ale należy dodać definicję sprzedaży na odległość (pkt 11). W artykule tym zaproponowano także szereg innych poprawek do aktualnych procedur szczególnych. Proponowana data rozpoczęcia stosowania to dzień 1 stycznia 2021 r., gdyż zmiany te wymagają również ustanowienia szczegółowych przepisów wykonawczych oraz dostosowania systemu IT do rejestracji, deklarowania i zapłaty VAT (MOSS).

1. *Procedura szczególna dla podatników niemających swojej siedziby we Wspólnocie świadczących usługi na rzecz osób niebędących podatnikami we Wspólnocie (procedura nieunijna)*

Wniosek poszerza procedurę szczególną dla podatników niemających swojej siedziby we Wspólnocie świadczących usługi elektroniczne na rzecz osób niebędących podatnikami we Wspólnocie (tytuł XII rozdział 6 sekcja 2 dyrektywy VAT) o inne usługi. Wymaga to wprowadzenia następujących zmian do dyrektywy VAT:

– dodania w art. 358a definicji „państwa członkowskiego konsumpcji", zgodnie z którą jest to państwo członkowskie, które uznaje się za miejsce świadczenia usług zgodnie z tytułem V rozdział 3 dyrektywy VAT (pkt 13);

– zastąpienia odniesień do „usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych lub usług elektronicznych" odniesieniem do „usług" w tytule sekcji 2 (pkt 12) oraz w art. 359, 363, 364 i 365 dyrektywy VAT (pkt 14, 16 i 17).

Zaproponowano ponadto dwie poprawki do tej procedury będące wynikiem oceny MOSS (pkt 17):

– zmianę art. 364 dyrektywy VAT w celu przedłużenia terminu złożenia deklaracji VAT z 20 do 30 dni od zakończenia okresu rozliczeniowego;

– zmianę art. 365 dyrektywy VAT (pkt 14, 16 i 17), zgodnie z którą korekty do poprzedniej deklaracji VAT można wprowadzać w kolejnej deklaracji zamiast w deklaracjach za okres rozliczeniowy, którego korekty dotyczą.

2. *Procedura szczególna dla wewnątrzwspólnotowej sprzedaży towarów na odległość oraz usług świadczonych przez podatników mających siedzibę na terytorium Wspólnoty, ale nieposiadających siedziby w państwie członkowskim konsumpcji (procedura unijna)*

Wniosek poszerza procedurę szczególną dla usług elektronicznych świadczonych przez podatników mających siedzibę na terytorium Wspólnoty, ale nieposiadających siedziby w państwie członkowskim konsumpcji (tytuł XII rozdział 6 sekcja 3 dyrektywy VAT) o inne usługi świadczone na rzecz osób niebędących podatnikami oraz o wewnątrzwspólnotową sprzedaż towarów na odległość. Wymaga to wprowadzenia następujących zmian do dyrektywy VAT:

– dodania definicji „wewnątrzwspólnotowej sprzedaży towarów na odległość" w art. 369a dyrektywy VAT (pkt 20 lit. a)). Pojęcie to jest zdefiniowane przez odniesienie do art. 33 ust. 1 dyrektywy VAT. We wniosku doprecyzowano także art. 33 ust. 1 zgodnie z wytycznymi Komitetu ds. VAT. Ponadto, ponieważ dostawcy prowadzący wewnątrzwspólnotową sprzedaż towarów na odległość będą mieć możliwość korzystania z MOSS oraz składania deklaracji i płacenia podatku VAT od całej swojej sprzedaży na odległość w jednym państwie członkowskim, we wniosku skreślono obecne progi określone w art. 34 dyrektywy VAT, poniżej których sprzedaż na odległość podlega VAT w państwie członkowskim rozpoczęcia ich wysyłki lub transportu (pkt 3 i 4). Progi te zastąpiono progiem w wysokości 10 000 EUR dla mikroprzedsiębiorstw, poniżej którego miejscem świadczenia usług objętym tą procedurą szczególną jest państwo członkowskie siedziby dostawcy (pkt 5 i 6). Zgodnie z art. 1 pkt 2 wniosku próg ten powinien mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2018 r. wyłącznie w odniesieniu do dostawców usług elektronicznych. Od 2021 r. próg ten powinien stać się progiem ogólnym, mającym zastosowanie do usług elektronicznych i wewnątrzwspólnotowej sprzedaży towarów na odległość. Odpowiednie przepisy należy zatem skreślić w art. 58 i dodać w nowym rozdziale 3a

(nowy art. 59c) w tytule V dyrektywy VAT. Wreszcie, obowiązek wystawienia faktury w przypadku wewnątrzwspólnotowej sprzedaży na odległość określony w art. 220 ust. 1 pkt 2 powinien zostać w przypadku stosowania tej procedury szczególnej zniesiony (pkt 9), gdyż obowiązek ten związany jest z obecnym systemem wewnątrzwspólnotowej sprzedaży na odległość, który wymaga monitorowania progów krajowych;

– dodania definicji „państwa członkowskiego konsumpcji" w art. 369a dyrektywy VAT (pkt 20 lit. b)). Jest to państwo członkowskie, które uznaje się za miejsce świadczenia usług zgodnie z tytułem V rozdział 3 dyrektywy VAT lub, w przypadku sprzedaży na odległość, państwo członkowskie zakończenia wysyłki lub transportu towarów do nabywcy;

– zmiany nagłówka sekcji 3 oraz art. 369b, 369c, 369e, 369f, 369h, 369i, 369j oraz 369k dyrektywy VAT w związku z poszerzeniem zakresu tej sekcji (pkt 19, 21 oraz 23–28). W szczególności odniesienia do „podatników niemających siedziby w państwie członkowskim konsumpcji" zastąpiono odniesieniami do „podatników korzystających z tej procedury", gdyż wymóg nieposiadania siedziby w państwie członkowskim konsumpcji nie ma zastosowania do wewnątrzwspólnotowej sprzedaży towarów na odległość;

– poszerzenia zakresu informacji zawieranych w deklaracji VAT określonego w art. 369g ust. 1 dyrektywy VAT w celu uwzględniania danych dotyczących sprzedaży towarów na odległość (pkt 24). Podatnik, który jednocześnie świadczy usługi i prowadzi sprzedaż towarów na odległość na mocy tej procedury szczególnej, powinien móc zadeklarować oba rodzaje działalności w jednej deklaracji VAT. Nowy art. 369g ust. 2 dyrektywy VAT przewiduje, że jeżeli jeden podatnik dostarcza towary z różnych państw członkowskich na mocy tej procedury szczególnej, w deklaracji VAT należy przedstawić zestawienie dostaw z podziałem na państwo członkowskie konsumpcji w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego wysyłki. Przepis ten jest podobny do istniejącego przepisu dotyczącego usług elektronicznych zawartego w obecnym art. 369g akapit drugi dyrektywy VAT, który stanie się art. 369g ust. 3.

Ponadto, w odniesieniu do procedury nieunijnej wniosek przedłuża termin złożenia deklaracji VAT określony w art. 369f dyrektywy VAT z 20 do 30 dni od zakończenia okresu rozliczeniowego oraz, w art. 369g ust. 4 dyrektywy VAT, przewiduje, że korekty do poprzedniej deklaracji VAT można wprowadzać w kolejnej deklaracji zamiast w deklaracjach za okres rozliczeniowy, którego korekty dotyczą (pkt 24).

Zaproponowano również doprecyzowanie art. 14 ust. 2 lit. c) dyrektywy VAT (pkt 1), podobne do doprecyzowania zaproponowanego w odniesieniu do art. 28 dyrektywy VAT (art. 1 pkt 1), aby wyjaśnić, że artykuł ten ma zastosowanie również w przypadku, gdy sprzedaż towarów przez internet odbywa się za pośrednictwem pośrednika lub strony trzeciej, którzy działają we własnym imieniu, ale na rzecz innej osoby i do świadczenia usługi wykorzystują interfejs elektroniczny (tj. platformę elektroniczną).

3. Procedura szczególna dla sprzedaży na odległość towarów przywożonych z państw trzecich lub terytoriów trzecich o wartości wewnętrznej nieprzekraczającej 150 EUR (procedura przywozowa)

Do tytułu XII rozdział 6 dyrektywy VAT dodano sekcję 4 ustanawiającą procedurę szczególną dla sprzedaży na odległość towarów przywożonych z państw trzecich lub

terytoriów trzecich (pkt 29). Sekcja ta ma taką samą strukturę, jak procedury szczególne, o których mowa w rozdziale 6 sekcja 2 i 3, oraz opiera się na takich samych zasadach.

W art. 369l określono definicje mające zastosowanie do tej sekcji. W definicji „sprzedaży na odległość towarów przywożonych z terytoriów trzecich lub państw trzecich" określono zakres tej procedury szczególnej, obejmujący sprzedaż towarów zawartych w przesyłkach o wartości wewnętrznej[12] nieprzekraczającej 150 EUR, których miejsce dostawy określają przepisy art. 33 ust. 2 dyrektywy VAT. Obecnie stanowi on, że w przypadku gdy towary sprzedawane „na odległość" są importowane do państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie zakończenia wysyłki lub transportu towarów do nabywcy, uznaje się, że dostawa towarów miała miejsce w tym drugim państwie członkowskim. Aby umożliwić stosowanie procedury szczególnej również w sytuacjach, gdy państwo członkowskie, w którym znajduje się nabywca, oraz państwo członkowskie przywozu są tym samym państwem, w art. 33 ust. 2 dodano akapit drugi, zgodnie z którym zdarzenie podatkowe ma miejsce w tym państwie, w którym stosowana jest procedura szczególna (pkt 2 lit. b)). Konieczna jest definicja „pośrednika", gdyż dostawcy niemający siedziby na terytorium Wspólnoty powinni mieć możliwość wskazania osoby mającej siedzibę na terytorium Wspólnoty, która to osoba wypełni zobowiązania w zakresie VAT w ramach procedury szczególnej w ich imieniu oraz na ich rzecz. To, które państwo członkowskie może być „państwem członkowskim identyfikacji", zależy od tego, czy dostawca ma stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej we Wspólnocie i czy wyznaczył pośrednika. „Państwo członkowskie konsumpcji" oznacza natomiast państwo członkowskie zakończenia transportu do nabywcy.

Art. 369m określa, kto kwalifikuje się do stosowania tej procedury szczególnej. Zgodnie z wnioskiem dostawca niemający swojej siedziby we Wspólnocie powinien wyznaczyć pośrednika, chyba że jest należycie upoważniony przez państwo członkowskie identyfikacji lub ma swoją siedzibę w państwie, z którym Unia zawarła porozumienie o wzajemnej pomocy. Wykaz takich państw powinien następnie zostać ustanowiony za pomocą rozporządzenia wykonawczego Komisji.

Zgodnie z art. 369n VAT staje się wymagalny w momencie zaakceptowania płatności. Przepis ten jest konieczny do określenia, które dostawy należy zawrzeć w danej okresowej deklaracji VAT.

W art. 369o–369x odwzorowano przepisy dwóch innych procedur szczególnych dotyczące identyfikacji, deklaracji VAT, płatności VAT i przechowywania zapisów. Należy zauważyć, że art. 369s zawiera przepis szczególny dotyczący procedury przywozowej, zgodnie z którym oprócz okresowych deklaracji VAT państwo członkowskie nie powinno nakładać żadnych dodatkowych zobowiązań związanych z przedstawianiem deklaracji.

Jeżeli VAT deklaruje się na mocy tej procedury szczególnej, nie należy już nakładać podatku VAT przy przywozie towarów. Należy zatem przewidzieć zwolnienie dla takiego przywozu. Zwolnienie to dodano do art. 143 ust. 1 dyrektywy VAT. Aby umożliwić organom celnym identyfikację takich przesyłek przy przywozie, należy im podać, najpóźniej przy składaniu zgłoszenia przywozowego, ważny numer identyfikacyjny VAT, potwierdzający, że VAT zadeklarowano na mocy procedury szczególnej (pkt 7).

Chociaż tę procedurę szczególną opracowano przede wszystkim z myślą o sprzedaży na odległość na rzecz konsumentów końcowych, nie można wykluczyć, że również podatnicy będą nabywać towary przez internet dla celów biznesowych poza Wspólnotą od dostawców korzystających z tej procedury szczególnej. Aby umożliwić tym podatnikom skorzystanie z

[12] Wartość wewnętrzna oznacza wartość samych towarów, bez kosztów ubezpieczenia i frachtu.

prawa do odliczenia VAT zapłaconego od takich zakupów, w art. 178 dodano lit. g) określającą warunki skorzystania z prawa do odliczenia (pkt 8).

4. *Uregulowania szczególne dotyczące deklarowania i zapłaty VAT z tytułu przywozu w odniesieniu do sprzedaży na odległość towarów z państw trzecich lub terytoriów trzecich w przypadku niekorzystania z procedury przywozowej*

Wprowadzono środki upraszczające w odniesieniu do towarów w przesyłkach o wartości, od której nie nalicza się podatku VAT poprzez procedurę przywozową określoną w sekcji 3 powyżej (pkt 30). W przypadku takiego przywozu państwa członkowskie powinny umożliwić osobie przedstawiającej towary organom celnym na terytorium Wspólnoty (zazwyczaj jest to operator pocztowy lub firma kurierska) zgłoszenie i zapłatę VAT z tytułu przywozu takich przesyłek drogą elektroniczną na podstawie miesięcznych deklaracji w imieniu osoby, dla której towary są przeznaczone. Aby dodatkowo uprościć deklaracje, towary te powinny zasadniczo podlegać standardowej stawce VAT, chyba że osoba, dla której towary są przeznaczone, specjalnie wystąpi o zastosowanie stawki obniżonej. W takim przypadku konieczne byłoby jednak standardowe zgłoszenie celne.

Artykuł 3 – Zmiany w dyrektywie 2009/132/WE

Tytuł IV (art. 23 i 24) dyrektywy 2009/132/WE przewiduje zwolnienie towarów przywożonych o niewielkiej wartości, nieprzekraczającej łącznie od 10 EUR do 22 EUR (dokładną kwotę określa każde państwo członkowskie). Ponieważ zastosowanie procedury szczególnej (a tym samym MOSS) pozwoli na składanie deklaracji i opłacenie VAT od przywożonych towarów zamówionych przez internet, a tym samym radykalnie uprości pobór VAT, nie ma potrzeby utrzymywania tego zwolnienia z VAT. W związku z tym wniosek znosi to zwolnienie z dniem 1 stycznia 2021 r., który jest proponowanym dniem wejścia w życie procedury przywozowej.

2016/0370 (CNS)

Wniosek

DYREKTYWA RADY

zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE i dyrektywę 2009/132/WE w odniesieniu do niektórych zobowiązań wynikających z podatku od wartości dodanej w przypadku świadczenia usług i sprzedaży towarów na odległość

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego[1],

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[2],

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa Rady 2006/112/WE[3] przewiduje procedury szczególne poboru podatku od wartości dodanej (VAT) od podatników niemających siedziby we Wspólnocie świadczących usługi telekomunikacyjne, nadawcze lub elektroniczne na rzecz osób niebędących podatnikami.

(2) Dyrektywa Rady 2009/132/WE[4] przewiduje zwolnienie z VAT przywozu małych przesyłek o niewielkiej wartości.

(3) W ocenie tych procedur szczególnych z dnia 1 stycznia 2015 r. stwierdzono szereg możliwości wprowadzenia ulepszeń. Po pierwsze, należy ograniczyć obciążenia dla mikroprzedsiębiorstw mających siedzibę w państwie członkowskim i okazjonalnie świadczących takie usługi w innych państwach członkowskich związane z przestrzeganiem zobowiązań w zakresie VAT w państwach członkowskich innych niż państwo członkowskie siedziby. Należy zatem wprowadzić ogólnowspólnotowy próg, do którego dostawy te podlegałyby VAT w państwie członkowskim siedziby. Po drugie, bardzo uciążliwy jest obowiązek spełnienia wymogów w zakresie fakturowania i przechowywania zapisów we wszystkich państwach członkowskich, w których realizuje się dostawy. W związku z tym, aby maksymalnie ograniczyć obciążenia dla przedsiębiorstw, zasadami dotyczącymi fakturowania i przechowywania zapisów powinny być przepisy obowiązujące w państwie członkowskim identyfikacji dostawcy korzystającego z procedur szczególnych. Po

[1] Dz.U. C […] z […], s. […].

[2] Dz.U. C […] z […], s. […].

[3] Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

[4] Dyrektywa Rady 2009/132/WE z dnia 19 października 2009 r. określająca zakres stosowania art. 143 lit. b) i c) dyrektywy 2006/112/WE w odniesieniu do zwolnienia z podatku od wartości dodanej przy ostatecznym imporcie niektórych towarów (Dz.U. L 292 z 10.11.2009, s. 5).

trzecie, podatnicy niemający swojej siedziby we Wspólnocie, ale zarejestrowani do celów VAT w państwie członkowskim (na przykład dlatego, że prowadzą w tym państwie członkowskim okazjonalne transakcje opodatkowane podatkiem VAT) nie mogą korzystać ani z procedury szczególnej dla podatników niemających swojej siedziby na terytorium Wspólnoty, ani z procedury szczególnej dla podatników mających swoją siedzibę na terytorium Wspólnoty. W związku z tym proponuje się zezwolenie takim podatnikom na korzystanie z procedury szczególnej dla podatników niemających siedziby na terytorium Wspólnoty.

(4) Ponadto ocena procedury szczególnej dla opodatkowania usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych lub usług elektronicznych wprowadzonej dnia 1 stycznia 2015 r. wskazuje, że termin przedłożenia deklaracji VAT, wynoszący 20 dni od zakończenia okresu rozliczeniowego objętego deklaracją, jest zbyt krótki, w szczególności w przypadku dostaw za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej, interfejsu lub portalu, kiedy usługi świadczone za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej, interfejsu lub portalu uznaje się za wyświadczone przez operatora sieci, interfejsu lub portalu, a operator ten musi zebrać informacje do wypełniania deklaracji VAT od każdego usługodawcy. Ocena wykazała także, że wymóg wprowadzania korekt w deklaracji VAT za dany okres rozliczeniowy jest dla podatników bardzo uciążliwy, gdyż konieczne może być składanie kilku deklaracji VAT za każdy kwartał. W związku z tym termin przedłożenia deklaracji VAT należy przedłużyć z 20 do 30 dni od zakończenia okresu rozliczeniowego, a podatnikom należy zezwolić na wprowadzanie korekt do poprzednich deklaracji VAT w kolejnej deklaracji zamiast w deklaracjach za okres rozliczeniowy, którego korekty dotyczą.

(5) Aby podatnicy świadczący usługi inne niż usługi telekomunikacyjne, usługi nadawcze lub usługi elektroniczne na rzecz osób niebędących podatnikami nie musieli rejestrować się do celów VAT w każdym poszczególnym państwie członkowskim, w jakim usługi te podlegają VAT, państwa członkowskie powinny zezwolić podatnikom świadczącym takie usługi na korzystanie z systemu IT do rejestracji, deklarowania i zapłaty VAT pozwalającego im na deklarowanie i zapłatę VAT od tych usług w jednym państwie członkowskim.

(6) Aby doprecyzować zakres przepisów dotyczących sytuacji, w których towary lub usługi są nabywane i dostarczane dalej kolejnemu nabywcy, w celu uwzględnienia zmian technologicznych należy dodać odesłanie do nowych środków interakcji elektronicznej, za pomocą których zawierane są transakcje.

(7) Urzeczywistnienie rynku wewnętrznego, globalizacja i zmiany technologiczne doprowadziły do gwałtownego wzrostu handlu elektronicznego, a zatem również sprzedaży towarów na odległość – zarówno towarów dostarczanych z jednego państwa członkowskiego do innego, jak i z terytoriów trzecich lub państw trzecich do Wspólnoty. Należy dostosować do tych zmian odpowiednie przepisy dyrektyw 2006/112/WE i 2009/132/WE, uwzględniając zasadę opodatkowania w miejscu przeznaczenia, konieczność ochrony dochodów podatkowych państw członkowskich, stworzenia równych warunków działania dla zainteresowanych przedsiębiorstw i maksymalnego ograniczenia ciążących na nich obciążeń. Procedurę szczególną dla usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych lub usług elektronicznych świadczonych przez podatników mających siedzibę na terytorium Wspólnoty, ale nieposiadających siedziby w państwie członkowskim konsumpcji należy zatem rozszerzyć na wewnątrzwspólnotową sprzedaż towarów na odległość; należy ponadto wprowadzić podobną procedurę szczególną dla sprzedaży na odległość towarów przywożonych z terytoriów trzecich lub państw trzecich.

(8) Aby ograniczyć obciążenia dla przedsiębiorstw korzystających z procedury szczególnej dla wewnątrzwspólnotowej sprzedaży towarów na odległość, należy znieść obowiązek wystawiania faktury w odniesieniu do takiej sprzedaży. Aby zapewnić takim przedsiębiorstwom pewność prawa, zasady określania miejsca takiej dostawy towarów powinny wyraźnie wskazywać, że mają one zastosowanie również w przypadku, gdy towary są transportowane lub wysyłane pośrednio na rzecz dostawcy.

(9) Zakres stosowania procedury szczególnej dla sprzedaży na odległość towarów przywożonych z terytoriów trzecich lub państw trzecich powinien być ograniczony do sprzedaży towarów o wartości wewnętrznej nieprzekraczającej 150 EUR, powyżej której wymagane jest pełne przywozowe zgłoszenie celne na potrzeby administracji celnej. Aby uniknąć podwójnego opodatkowania, należy wprowadzić zwolnienie z VAT przy przywozie towarów deklarowanych na mocy tej procedury szczególnej. Ponadto, aby uniknąć zakłócenia konkurencji pomiędzy dostawcami ze Wspólnoty i spoza niej oraz uniknąć uszczuplenia dochodów podatkowych, należy usunąć zwolnienie dla przywozu towarów w małych przesyłkach o niewielkiej wartości przewidziane dyrektywą 2009/132/WE.

(10) Podatnik korzystający z procedury szczególnej dla sprzedaży na odległość towarów przywożonych z terytoriów trzecich lub państw trzecich powinien mieć możliwość wskazania pośrednika mającego swoją siedzibę we Wspólnocie jako osoby zobowiązanej do zapłaty podatku VAT i wypełnienia obowiązków określonych w procedurze szczególnej w imieniu tego podatnika i na jego rzecz.

(11) Aby chronić dochody podatkowe państw członkowskich, podatnik niemający siedziby na terytorium Wspólnoty korzystający z procedury szczególnej powinien być zobowiązany do wyznaczenia pośrednika. Obowiązek ten nie powinien jednak mieć zastosowania, jeżeli podatnik jest należycie upoważniony przez państwo członkowskie identyfikacji lub ma swoją siedzibę w państwie, z którym Unia zawarła porozumienie o wzajemnej pomocy. Uzyskanie takiego upoważnienia powinno zależeć od spełnienia szeregu jasno określonych kryteriów.

(12) Aby zapewnić jednolite warunki wdrażania niniejszej dyrektywy w zakresie ustanowienia wykazu państw trzecich, z którymi Unia zawarła porozumienie o wzajemnej pomocy o zakresie zbliżonym do zakresu dyrektywy Rady 2008/55/WE[5] oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 904/2010[6], należy przekazać Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011[7]. Jako że ustanowienie wykazu państw trzecich jest bezpośrednio związane ze współpracą administracyjną w dziedzinie podatku od wartości dodanej, Komisję powinien wspierać Stały Komitet Współpracy Administracyjnej utworzony na mocy art. 58 rozporządzenia Rady (UE) nr 904/2010.

---

5 Dyrektywa Rady 2008/55/WE z dnia 26 maja 2008 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących niektórych opłat, ceł, podatków i innych obciążeń (Dz.U. L 150 z 10.6.2008, s. 28).

6 Rozporządzenie Rady (UE) nr 904/2010 z dnia 7 października 2010 r. w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 268 z 12.10.2010, s. 10).

7 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

(13) W związku z gwałtownym rozwojem handlu elektronicznego i wynikającym z tego wzrostem liczby małych przesyłek o wartości wewnętrznej nieprzekraczającej 150 EUR przywożonych do Wspólnoty państwa członkowskie powinny systematycznie zezwalać na korzystanie z uregulowań szczególnych dotyczących deklarowania i zapłaty VAT z tytułu przywozu. Uregulowania te mogą być stosowane, kiedy nie korzysta się z procedury szczególnej dla sprzedaży na odległość towarów przywożonych z terytoriów trzecich lub państw trzecich, a odbiorca końcowy nie zdecydował się na standardową procedurę przywozową w celu potencjalnego skorzystania z obniżonej stawki podatku VAT.

(14) Data rozpoczęcia stosowania przepisów niniejszej dyrektywy powinna, w stosownych przypadkach, uwzględniać czas niezbędny na wprowadzenie środków koniecznych do wdrożenia niniejszej dyrektywy oraz czas potrzebny państwom członkowskim na dostosowanie swoich systemów IT do rejestracji, deklarowania i zapłaty VAT.

(15) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie uproszczenie zobowiązań w zakresie VAT, nie może być w wystarczającym stopniu osiągnięty przez państwa członkowskie i tym samym może być lepiej osiągnięty na poziomie Unii, Unia Europejska może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

(16) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji z dnia 28 września 2011 r. dotyczącą dokumentów wyjaśniających[8] państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o środkach transpozycji, jednego lub więcej dokumentów wyjaśniających związki między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy ustawodawca uznaje, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione.

(17) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywy 2006/112/WE i 2009/132/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany w dyrektywie 2006/112/WE ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2018 r.

Ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2018 r. w dyrektywie 2006/112/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 28*

W przypadku gdy podatnik, działając we własnym imieniu, ale na rzecz osoby trzeciej, bierze udział w świadczeniu usług, w tym w przypadkach gdy do tego celu wykorzystuje się sieć telekomunikacyjną, interfejs lub portal, przyjmuje się, że podatnik ten sam otrzymał i wyświadczył te usługi.”;

[8] Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

2) art. 58 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 58*

1. Miejscem świadczenia wymienionych poniżej usług na rzecz osób niebędących podatnikami jest miejsce, w którym osoba taka ma siedzibę lub, w przypadku braku siedziby, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu:

a) usługi telekomunikacyjne;

b) usługi nadawcze radiowe i telewizyjne;

c) usługi świadczone drogą elektroniczną, w szczególności usługi, o których mowa w załączniku II.

Jeśli usługodawca i usługobiorca kontaktują się za pomocą poczty elektronicznej, samo w sobie nie oznacza to, że świadczona usługa jest usługą świadczoną drogą elektroniczną.

2. Ust. 1 nie stosuje się przy spełnieniu następujących warunków:

a) usługodawca posiada siedzibę lub, w przypadku braku siedziby, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu w tylko jednym państwie członkowskim;

b) usługi świadczone są na rzecz nabywców zlokalizowanych w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, o którym mowa w lit. a);

c) całkowita wartość, z wyłączeniem VAT, takich dostaw nie przekracza kwoty 10 000 EUR lub równowartości tej kwoty w walucie krajowej w danym roku kalendarzowym ani nie przekroczyła jej w poprzednim roku kalendarzowym.

3. Jeżeli w trakcie roku kalendarzowego próg, o którym mowa w ust. 2 lit. c), został przekroczony, ust. 1 stosuje się od tego momentu.

4. Państwo członkowskie, na którego terytorium usługodawcy, o których mowa w ust. 2, posiadają siedzibę lub, w przypadku braku siedziby, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu, przyznaje tym usługodawcom prawo wyboru, aby miejsce dostawy było określane zgodnie z ust. 1.

5. Państwa członkowskie podejmują właściwe środki w celu monitorowania, czy podatnik spełnia warunki, o których mowa w ust. 2.”;

3) art. 219a otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 219a*

1. Fakturowanie podlega przepisom mającym zastosowanie w państwie członkowskim uznawanym za państwo dostawy towarów lub wykonania usług zgodnie z przepisami tytułu V.

2. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 1 fakturowanie podlega następującym przepisom:

a) przepisom mającym zastosowanie w państwie członkowskim, w którym dostawca lub usługodawca ma siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego wykonywana jest dostawa towaru lub świadczona usługa, albo, w przypadku braku takiej siedziby lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, w państwie członkowskim, w którym dostawca lub usługodawca ma stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu, w przypadku gdy:

(i) dostawca lub usługodawca nie ma siedziby w państwie członkowskim uznawanym za państwo dostawy towarów lub wykonania usług, zgodnie z przepisami tytułu V, lub gdy jego przedsiębiorstwo w tym państwie członkowskim nie uczestniczy w tej transakcji dostawy towarów lub świadczenia usług w rozumieniu art. 192a lit. b), a osobą zobowiązaną do zapłaty VAT jest osoba, której dostarczane są towary lub na rzecz której świadczone są usługi;

(ii) uznaje się, że dostawa towarów lub świadczenie usług nie odbywają się wewnątrz Wspólnoty, zgodnie z przepisami tytułu V;

b) przepisom mającym zastosowanie w państwie członkowskim, w którym dostawca lub usługodawca korzystający z jednej z procedur szczególnych, o których mowa w tytule XII rozdział 6 jest zidentyfikowany.

Jeżeli dostawca lub usługodawca nie ma siedziby w państwie członkowskim uznawanym za państwo dostawy towarów lub wykonania usług, a fakturę wystawia nabywca lub usługobiorca (samofakturowanie) lub jeżeli procedury szczególne, o których mowa w tytule XII rozdział 6, nie są stosowane, zastosowanie ma ust. 1.

3. Przepisy niniejszego artykułu ust. 1 i 2 stosuje się bez uszczerbku dla przepisów art. 244–248.”;

4) art. 358a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„(1) »podatnik niemający siedziby na terytorium Wspólnoty« oznacza podatnika, który nie posiada siedziby działalności gospodarczej ani stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty;”;

5) art. 361 ust. 1 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) oświadczenie o tym, że podatnik nie posiada siedziby działalności gospodarczej ani stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty.”;

6) art. 369 ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Państwo członkowskie identyfikacji określa okres, przez jaki podatnik niemający siedziby na terytorium Wspólnoty przechowuje tę ewidencję.”;

7) art. 369k ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Państwo członkowskie identyfikacji określa okres, przez jaki podatnik niemający siedziby na terytorium Wspólnoty przechowuje tę ewidencję.”.

Artykuł 2

Zmiany w dyrektywie 2006/112/WE ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r.

Ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r. w dyrektywie 2006/112/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 14 ust. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) przekazanie towaru na podstawie umowy, zgodnie z którą prowizja płacona jest od zakupu lub sprzedaży, w tym w przypadkach gdy do tego celu wykorzystuje się sieć telekomunikacyjną, interfejs lub portal.”;

2) w art. 33 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„W drodze odstępstwa od art. 32 za miejsce dostawy towarów wysyłanych lub transportowanych przez dostawcę, bezpośrednio lub pośrednio na jego rzecz, z państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie zakończenia wysyłki lub transportu towarów, uznaje się miejsce, w którym towary znajdują się w momencie zakończenia wysyłki lub transportu towarów do nabywcy, w przypadku gdy zostaną spełnione następujące warunki:”;

b) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku gdy towary są wysyłane lub transportowane z terytorium trzeciego lub państwa trzeciego oraz przywożone przez dostawcę do państwa członkowskiego zakończenia wysyłki lub transportu towarów, towary uznaje się za dostarczone w tym państwie członkowskim, pod warunkiem że podatek VAT od takich towarów zadeklarowano w ramach procedury szczególnej określonej w tytule XII rozdział 6 sekcja 4.”;

3) skreśla się art. 34;

4) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 35*

Przepisy art. 33 nie mają zastosowania do dostaw towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków, określonych w art. 311 ust. 1 pkt 1–4 ani do dostaw używanych środków transportu, określonych w art. 327 ust. 3, podlegających opodatkowaniu VAT zgodnie z procedurami szczególnymi obowiązującymi w tych dziedzinach.”;

5) w art. 58 skreśla się ust. 2–5;

6) w tytule V dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:

„**ROZDZIAŁ 3a**

Próg dla podatników dostarczających towary, których dostawy objęte są art. 33 ust. 1, oraz świadczących usługi, których świadczenie objęte jest art. 58

Artykuł 59c

1. Art. 33 ust. 1 oraz art. 58 nie stosuje się przy spełnieniu następujących warunków:

a) dostawca lub usługodawca posiada siedzibę lub, w przypadku braku siedziby, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu w tylko jednym państwie członkowskim;

b) usługi są świadczone na rzecz usługobiorców lub towary są wysyłane lub transportowane do nabywców zlokalizowanych w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, o którym mowa w lit. a);

c) całkowita wartość, z wyłączeniem VAT, dostaw lub usług objętych niniejszymi przepisami nie przekracza kwoty 10 000 EUR lub równowartości tej kwoty w walucie krajowej w danym roku kalendarzowym ani nie przekroczyła jej w poprzednim roku kalendarzowym.

2. Jeżeli w trakcie roku kalendarzowego próg, o którym mowa w ust. 1 lit. c), został przekroczony, art. 33 ust. 1 oraz art. 58 stosuje się od tego momentu.

3. Państwo członkowskie, na terytorium którego znajdują się towary w momencie rozpoczęcia ich wysyłki lub transportu lub w którym podatnicy świadczący usługi telekomunikacyjne, usługi nadawcze radiowe i telewizyjne oraz usługi świadczone drogą elektroniczną mają siedzibę, przyznaje podatnikom dokonującym dostaw lub świadczącym usługi, którzy mogą zostać objęci przepisami ust. 1, prawo wyboru, aby miejsce dostawy było określane zgodnie z art. 33 ust. 1 lub art. 58.

4. Państwa członkowskie podejmują właściwe środki w celu monitorowania, czy podatnik spełnia warunki, o których mowa w ust. 1.";

7) w art. 143 ust. 1 dodaje się lit. ca) w brzmieniu:

„ca) przywóz towarów, w przypadku gdy VAT deklaruje się w ramach procedury szczególnej określonej w tytule XII rozdział 6 sekcja 4 oraz gdy najpóźniej w momencie składania zgłoszenia przywozowego właściwemu urzędowi celnemu w państwie członkowskim przywozu przekazano numer identyfikacyjny VAT dostawcy lub pośrednika działającego na jego rzecz nadany na mocy art. 369q;";

8) w art. 178 dodaje się lit. g) w brzmieniu:

„g) jeżeli podatnik jest zobowiązany do zapłaty VAT jako usługobiorca lub nabywca, w przypadku gdy zastosowanie ma tytuł XII rozdział 6 sekcja 4, musi posiadać fakturę lub zastępujący ją dokument, wydane przez podatnika korzystającego z procedury szczególnej lub, w stosownych przypadkach, jego pośrednika i wyraźnie określające zapłacony VAT oraz numer identyfikacyjny VAT nadany na mocy art. 369q.";

9) w art. 220 ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dostaw towarów, o których mowa w art. 33, chyba że podatnik korzysta z procedury szczególnej określonej w tytule XII rozdział 6 sekcja 2;";

10) nagłówek rozdziału 6 w tytule XII otrzymuje brzmienie:

„Procedury szczególne dotyczące podatników niemających siedziby, którzy świadczą usługi lub prowadzą sprzedaż towarów na odległość na rzecz osób niebędących podatnikami we Wspólnocie";

11) w art. 358 wprowadza się następujące zmiany:

a) skreśla się pkt 1, 2 i 3;

b) dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) »sprzedaż na odległość« oznacza sprzedaż towarów, których miejsce dostawy określają przepisy art. 33 ust. 1, oraz towarów zawartych w przesyłkach o wartości wewnętrznej nieprzekraczającej 150 EUR, których miejsce dostawy określają przepisy art. 33 ust. 2 lub 3;";

12) nagłówek sekcji 2 otrzymuje brzmienie:

„***Procedura szczególna dla usług świadczonych przez podatników niemających siedziby na terytorium Wspólnoty***";

13) w art. 358a dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) »państwo członkowskie konsumpcji« oznacza państwo członkowskie, które uznaje się za miejsce świadczenia usług zgodnie z tytułem V rozdział 3;”;

14) art. 359 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 359*

Państwa członkowskie zezwalają każdemu podatnikowi niemającemu siedziby na terytorium Wspólnoty świadczącemu usługi na rzecz osoby niebędącej podatnikiem mającej siedzibę albo stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu w państwie członkowskim na stosowanie niniejszej procedury szczególnej. Niniejsza procedura ma zastosowanie do wszystkich usług tego rodzaju świadczonych na terytorium Wspólnoty.”;

15) w art. 362 skreśla się zdanie drugie;

16) art. 363 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) gdy powiadamia on dane państwo członkowskie o zaprzestaniu świadczenia usług objętych niniejszą procedurą szczególną;”;

17) art. 364 i 365 otrzymują brzmienie:

„*Artykuł 364*

Podatnik niemający siedziby na terytorium Wspólnoty korzystający z niniejszej procedury szczególnej przekazuje drogą elektroniczną państwu członkowskiemu identyfikacji deklarację VAT za każdy kwartał kalendarzowy, niezależnie od tego, czy usługi objęte niniejszą procedurą szczególną były świadczone. Deklarację VAT składa się w terminie 30 dni od upływu okresu rozliczeniowego objętego daną deklaracją.

Artykuł 365

Deklaracja VAT zawiera numer identyfikacyjny VAT oraz, dla każdego państwa członkowskiego konsumpcji, w którym VAT jest należny, całkowitą wartość, z wyłączeniem VAT, usług objętych niniejszą procedurą szczególną wykonanych w danym okresie rozliczeniowym, jak i całkowitą kwotę odpowiadającego jej VAT w podziale w zależności od stawek. W deklaracji wykazuje się również obowiązujące stawki VAT i całkowitą kwotę należnego VAT.

Jeżeli po złożeniu deklaracji VAT wymagane są jakiekolwiek zmiany w tej deklaracji, zmiany te zawiera się w kolejnej deklaracji najpóźniej w terminie trzech lat od dnia upływu terminu złożenia pierwotnej deklaracji zgodnie z art. 364.”;

18) art. 368 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 368*

Podatnik niemający siedziby na terytorium Wspólnoty korzystający z niniejszej procedury szczególnej nie może odliczać VAT na podstawie art. 168 niniejszej dyrektywy. Niezależnie od przepisów art. 1 pkt 1 dyrektywy 86/560/EWG podatnik ten otrzymuje zwrot zgodnie ze wspomnianą dyrektywą. Art. 2 ust. 2 i 3 oraz art. 4 ust. 2 dyrektywy 86/560/EWG nie mają zastosowania do zwrotów dotyczących usług objętych niniejszą procedurą szczególną.

Jeżeli podatnik, który korzysta z niniejszej procedury szczególnej, prowadzi również działalność w państwie członkowskim konsumpcji, która to działalność nie podlega niniejszej

procedurze szczególnej i w związku z którą jest zobowiązany do identyfikacji do celów VAT, odlicza on podatek należny w związku z działalnością podlegającą niniejszej procedurze szczególnej w ramach deklaracji VAT, którą ma złożyć zgodnie z art. 250.”;

19) nagłówek sekcji 3 w tytule XII rozdział 6 otrzymuje brzmienie:

„***Procedura szczególna dla wewnątrzwspólnotowej sprzedaży towarów na odległość oraz usług świadczonych przez podatników mających siedzibę na terytorium Wspólnoty, ale nieposiadających siedziby w państwie członkowskim konsumpcji***”

20) w art. 369a wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1 a) »wewnątrzwspólnotowa sprzedaż towarów na odległość« oznacza sprzedaż towarów wysyłanych lub transportowanych przez dostawcę, bezpośrednio lub pośrednio na jego rzecz, z państwa członkowskiego innego niż państwo zakończenia wysyłki lub transportu towarów, których miejsce dostawy określają przepisy art. 33 ust. 1;”;

b) dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) »państwo członkowskie konsumpcji« oznacza państwo członkowskie, które uznaje się za miejsce świadczenia usług zgodnie z tytułem V rozdział 3 lub, w przypadku wewnątrzwspólnotowej sprzedaży towarów na odległość, państwo członkowskie zakończenia wysyłki lub transportu towarów do nabywcy.”;

21) art. 369b i 369c otrzymują brzmienie:

„*Artykuł 369b*

Państwa członkowskie zezwalają każdemu podatnikowi prowadzącemu wewnątrzwspólnotową sprzedaż towarów na odległość oraz każdemu podatnikowi niemającemu siedziby w państwie członkowskim konsumpcji świadczącemu usługi na rzecz osoby niebędącej podatnikiem mającej siedzibę albo stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu w tym państwie członkowskim na stosowanie niniejszej procedury szczególnej. Niniejsza procedura ma zastosowanie do wszystkich towarów lub usług tego rodzaju dostarczanych lub świadczonych we Wspólnocie.

Artykuł 369c

Podatnik zgłasza państwu członkowskiemu identyfikacji rozpoczęcie i zakończenie prowadzenia działalności podlegającej opodatkowaniu objętej niniejszą procedurą szczególną oraz zmianę tej działalności w takim stopniu, że nie spełnia on już warunków niezbędnych do stosowania niniejszej procedury szczególnej. Podatnik przekazuje taką informację drogą elektroniczną.”;

22) w art. 369d skreśla się akapit drugi;

23) w art. 369e wprowadza się następujące zmiany:

a) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Państwo członkowskie identyfikacji skreśla podatnika z niniejszej procedury szczególnej w następujących przypadkach:”;

b) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) gdy powiadamia on o zaprzestaniu prowadzenia wewnątrzwspólnotowej sprzedaży towarów na odległość lub zaprzestaniu świadczenia usług objętych niniejszą procedurą szczególną;”;

24) art. 369f i 369g otrzymują brzmienie:

„*Artykuł 369f*

Podatnik korzystający z niniejszej procedury szczególnej przekazuje drogą elektroniczną państwu członkowskiemu identyfikacji deklarację VAT za każdy kwartał kalendarzowy, niezależnie od tego, czy wewnątrzwspólnotowa sprzedaż towarów na odległość objęta niniejszą procedurą szczególną była prowadzona lub czy usługi objęte niniejszą procedurą szczególną były świadczone. Deklarację VAT składa się w terminie 30 dni od upływu okresu rozliczeniowego objętego daną deklaracją.

Artykuł 369g

1. Deklaracja VAT zawiera numer identyfikacyjny VAT, o którym mowa w art. 369d, oraz, dla każdego państwa członkowskiego konsumpcji, w którym VAT jest należny, całkowitą wartość, z wyłączeniem VAT, wewnątrzwspólnotowej sprzedaży towarów na odległość lub usług objętych niniejszą procedurą szczególną wykonanych w danym okresie rozliczeniowym, jak i całkowitą kwotę odpowiadającego jej VAT w podziale w zależności od stawek. W deklaracji wykazuje się również obowiązujące stawki VAT i całkowitą kwotę należnego VAT. Deklaracja VAT zawiera również zmiany dotyczące poprzednich okresów rozliczeniowych.

2. Jeżeli w przypadku wewnątrzwspólnotowej sprzedaży towarów na odległość objętej niniejszą procedurą szczególną towary są wysyłane lub transportowane z państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie identyfikacji, deklaracja VAT zawiera również całkowitą wartość takiej sprzedaży z podziałem na każde państwo członkowskie, z którego towary są wysyłane lub transportowane, oraz indywidualny numer identyfikacyjny VAT lub numer rejestracji podatkowej nadany przez każde takie państwo członkowskie. Deklaracja VAT zawiera te informacje dla każdego państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie identyfikacji, z podziałem na państwa członkowskie konsumpcji.

3. W przypadku gdy – poza stałym miejscem prowadzenia działalności gospodarczej w państwie członkowskim identyfikacji – podatnik świadczący usługi objęte niniejszą procedurą szczególną ma jedno lub większą liczbę stałych miejsc prowadzenia działalności gospodarczej, z których świadczone są usługi, deklaracja VAT zawiera również całkowitą wartość tych usług dla każdego państwa członkowskiego, w którym ten podatnik ma przedsiębiorstwo, oraz indywidualny numer identyfikacyjny VAT lub numer rejestracji podatkowej takiego przedsiębiorstwa, z podziałem na państwa członkowskie konsumpcji.

4. Jeżeli po złożeniu deklaracji VAT wymagane są jakiekolwiek zmiany w tej deklaracji, zmiany te zawiera się w kolejnej deklaracji najpóźniej w terminie trzech lat od dnia upływu terminu złożenia pierwotnej deklaracji zgodnie z art. 369f.”;

25) w art. 369h ust. 1 akapit drugi zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli dostawy lub świadczone usługi zostały rozliczone w innych walutach, do celów wypełnienia deklaracji VAT podatnik korzystający z niniejszej procedury szczególnej stosuje kurs wymiany obowiązujący w ostatnim dniu okresu rozliczeniowego.”;

26) w art. 369i akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Podatnik korzystający z niniejszej procedury szczególnej dokonuje płatności VAT, dokonując odniesienia do odpowiedniej deklaracji VAT, nie później niż w terminie, w którym należy złożyć deklarację.”;

27) art. 369j otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 369j*

Podatnik korzystający z niniejszej procedury szczególnej nie może, w związku z opodatkowaną działalnością objętą niniejszą procedurą szczególną, odliczać VAT naliczonego w państwie członkowskim konsumpcji na podstawie art. 168 niniejszej dyrektywy. Niezależnie od przepisów art. 2 pkt 1 i art. 3 dyrektywy 2008/9/WE podatnik ten otrzymuje zwrot zgodnie z tą dyrektywą.

Jeżeli podatnik, który korzysta z niniejszej procedury szczególnej, prowadzi również działalność w państwie członkowskim konsumpcji, która to działalność nie podlega niniejszej procedurze szczególnej i w związku z którą jest zobowiązany do identyfikacji do celów VAT, odlicza on podatek należny w związku z działalnością podlegającą niniejszej procedurze szczególnej w ramach deklaracji VAT, którą ma złożyć zgodnie z art. 250.”;

28) art. 369k ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnik korzystający z niniejszej procedury szczególnej prowadzi ewidencję transakcji objętych niniejszą procedurą szczególną. Ewidencja ta musi być wystarczająco szczegółowa, aby umożliwić organom podatkowym państwa członkowskiego konsumpcji sprawdzenie prawidłowości deklaracji VAT.”;

29) w tytule XII rozdział 6 dodaje się sekcję 4 w brzmieniu:

„**Sekcja 4**
Procedura szczególna dla sprzedaży na odległość towarów przywożonych z państw trzecich lub terytoriów trzecich

Artykuł 369l

Do celów niniejszej sekcji i bez uszczerbku dla innych przepisów prawodawstwa wspólnotowego stosuje się następujące definicje:

1) »sprzedaż na odległość towarów przywożonych z terytoriów trzecich lub państw trzecich« oznacza sprzedaż towarów zawartych w przesyłkach o wartości wewnętrznej nieprzekraczającej 150 EUR, których miejsce dostawy określają przepisy art. 33 ust. 2;”;

2) »podatnik niemający siedziby na terytorium Wspólnoty« oznacza podatnika, który nie posiada siedziby działalności gospodarczej ani stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty;

3) »pośrednik« oznacza osobę mającą siedzibę we Wspólnocie wskazaną przez podatnika prowadzącego sprzedaż na odległość towarów przywożonych z terytoriów trzecich lub państw trzecich jako osoba zobowiązana do zapłaty podatku VAT i wypełnienia obowiązków określonych w niniejszej procedurze szczególnej w imieniu i na rzecz tego podatnika;

4) »państwo członkowskie identyfikacji« oznacza:

a) jeżeli podatnik nie ma siedziby we Wspólnocie – państwo członkowskie, które wybiera on do celów kontaktu;

b) jeżeli podatnik ma siedzibę działalności gospodarczej poza terytorium Wspólnoty, ale posiada tam co najmniej jedno stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej – państwo członkowskie, w którym znajduje się stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, w związku z którym podatnik zgłasza, że skorzysta z niniejszej procedury szczególnej;

c) jeżeli podatnik ma siedzibę działalności gospodarczej w państwie członkowskim – to państwo członkowskie;

d) jeżeli pośrednik ma siedzibę działalności gospodarczej w państwie członkowskim – to państwo członkowskie;

e) jeżeli pośrednik ma siedzibę działalności gospodarczej poza terytorium Wspólnoty, ale posiada tam co najmniej jedno stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej – państwo członkowskie, w którym znajduje się stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, w związku z którym pośrednik zgłasza, że skorzysta z niniejszej procedury szczególnej;

5. »państwo członkowskie konsumpcji« oznacza państwo członkowskie zakończenia wysyłki lub transportu towarów do nabywcy.

Artykuł 369m

1. Państwa członkowskie zezwalają na korzystanie z niniejszej procedury szczególnej następującym podatnikom prowadzącym sprzedaż na odległość towarów przywożonych z terytoriów trzecich lub państw trzecich:

a) wszystkim podatnikom mającym siedzibę we Wspólnocie prowadzącym sprzedaż na odległość towarów przywożonych z terytoriów trzecich lub państw trzecich;

b) wszystkim podatnikom, niezależenie od tego, czy mają siedzibę we Wspólnocie, prowadzącym sprzedaż na odległość towarów przywożonych z terytoriów trzecich lub państw trzecich i reprezentowanym przez pośrednika mającego siedzibę we Wspólnocie;

c) wszystkim podatnikom niemającym siedziby we Wspólnocie prowadzącym sprzedaż na odległość towarów przywożonych z terytoriów trzecich lub państw trzecich i należycie upoważnionym przez państwo członkowskie identyfikacji w przypadku spełnienia następujących warunków:

(i) brak poważnego naruszenia lub powtarzających się naruszeń przepisów prawa celnego i przepisów podatkowych, w tym brak skazania za poważne przestępstwo związane z działalnością gospodarczą podatnika;

(ii) wykazanie przez podatnika, iż posiada on wysoki poziom kontroli swoich operacji i przepływu towarów zapewniony poprzez system zarządzania ewidencją handlową oraz – w stosownych przypadkach – transportową, co umożliwia przeprowadzanie właściwych kontroli celnych i podatkowych;

(iii) wypłacalność, którą uznaje się za udowodnioną, gdy podatnik ma dobrą sytuację finansową pozwalającą mu na wypełnianie zobowiązań, stosownie do rodzaju prowadzonej przez niego działalności gospodarczej;

d) wszystkim podatnikom mającym siedzibę w państwie trzecim, z którym Unia zawarła porozumienie o wzajemnej pomocy o zakresie zbliżonym do zakresu

dyrektywy Rady 2008/55/WE* oraz rozporządzenia (UE) nr 904/2010, prowadzącym sprzedaż na odległość towarów z tego państwa trzeciego.

2. Komisja przyjmuje akt wykonawczy ustanawiający wykaz państw trzecich, o których mowa w ust. 1 lit. d) niniejszego artykułu. Akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011, a komitetem do tego celu jest komitet utworzony na mocy art. 58 rozporządzenia Rady (UE) nr 904/2010.

Artykuł 369n

W przypadku sprzedaży na odległość towarów przywożonych z terytoriów trzecich lub państw trzecich, od których VAT deklaruje się na mocy niniejszej procedury szczególnej, zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego następuje, a VAT staje się wymagalny w momencie dostawy. Towary uznaje się za dostarczone w momencie zaakceptowania płatności.

Artykuł 369o

Podatnik korzystający z niniejszej procedury szczególnej lub pośrednik działający na jego rzecz zgłasza państwu członkowskiemu identyfikacji rozpoczęcie lub zakończenie prowadzenia działalności w ramach niniejszej procedury szczególnej lub zmianę tej działalności w takim stopniu, że nie spełnia on już warunków niezbędnych do stosowania niniejszej procedury szczególnej. Informację taką przekazuje się drogą elektroniczną.

Artykuł 369p

1. Informacje, które podatnik niekorzystający z pośrednika przedstawia państwu członkowskiemu identyfikacji przed rozpoczęciem korzystania z niniejszej procedury szczególnej, zawierają następujące dane:

a) nazwę (nazwisko);

b) adres pocztowy;

c) adres elektroniczny oraz strony internetowe;

d) numer identyfikacyjny VAT lub krajowy numer identyfikacji podatkowej.

2. Informacje, które pośrednik przedstawia państwu członkowskiemu identyfikacji przed rozpoczęciem korzystania z niniejszej procedury szczególnej na rzecz podatnika lub podatników, zawierają następujące dane:

a) nazwę (nazwisko);

b) adres pocztowy;

c) adres elektroniczny oraz strony internetowe;

d) numer identyfikacyjny VAT;

e) wykaz podatników, których reprezentuje, wraz z ich adresami pocztowymi, adresami elektronicznymi i stronami internetowymi, numerami identyfikacyjnymi VAT lub krajowymi numerami identyfikacji podatkowej.

3. Podatnik korzystający z niniejszej procedury szczególnej lub w stosownych przypadkach jego pośrednik zgłasza państwu członkowskiemu identyfikacji wszelkie zmiany w podanych informacjach.

Artykuł 369q

1. Państwo członkowskie identyfikacji nadaje podatnikowi korzystającemu z niniejszej procedury szczególnej indywidualny numer identyfikacyjny VAT i powiadamia go drogą elektroniczną o nadanym numerze.

2. Państwo członkowskie identyfikacji nadaje pośrednikowi działającemu na rzecz podatnika korzystającego z niniejszej procedury szczególnej indywidualny numer identyfikacyjny VAT i powiadamia go drogą elektroniczną o nadanym numerze. Jeżeli pośrednik działa na rzecz więcej niż jednego podatnika, ten numer identyfikacyjny stosuje się w odniesieniu do wszystkich jego działań na mocy niniejszej procedury.

3. Numer identyfikacyjny VAT nadany na mocy ust. 1 i 2 stosuje się tylko do celów niniejszej procedury szczególnej.

Artykuł 369r

1. Państwo członkowskie identyfikacji skreśla podatnika z rejestru identyfikacyjnego w następujących przypadkach:

a) gdy podatnik powiadomił państwo członkowskie identyfikacji, że nie prowadzi już sprzedaży na odległość towarów przywożonych z terytoriów trzecich lub państw trzecich;

b) gdy można w inny sposób stwierdzić, że działalność w zakresie sprzedaży na odległość towarów przywożonych z terytoriów trzecich lub państw trzecich zakończyła się;

c) gdy podatnik nie spełnia już warunków koniecznych do korzystania z niniejszej procedury szczególnej;

d) gdy podatnik systematycznie nie przestrzega zasad dotyczących niniejszej procedury szczególnej.

2. Państwo członkowskie identyfikacji skreśla pośrednika z rejestru identyfikacyjnego w następujących przypadkach:

a) gdy przez okres dwóch kolejnych kwartałów kalendarzowych nie działał on jako pośrednik na rzecz podatnika korzystającego z niniejszej procedury szczególnej;

b) gdy pośrednik nie spełnia już pozostałych warunków koniecznych do działania jako pośrednik;

c) gdy pośrednik systematycznie nie przestrzega zasad dotyczących niniejszej procedury szczególnej.

Artykuł 369s

Podatnik korzystający z niniejszej procedury szczególnej lub jego pośrednik przekazuje drogą elektroniczną państwu członkowskiemu identyfikacji deklarację VAT za każdy kwartał kalendarzowy, niezależnie od tego, czy sprzedaż na odległość towarów przywożonych z terytoriów trzecich lub państw trzecich była prowadzona. Deklarację VAT składa się w terminie 30 dni od upływu okresu rozliczeniowego objętego daną deklaracją.

Jeżeli deklarację VAT złożono zgodnie z akapitem pierwszym, państwa członkowskie nie nakładają do celów VAT żadnych dodatkowych zobowiązań ani innych formalności przy przywozie.

Artykuł 369t

1. Deklaracja VAT zawiera numer identyfikacyjny VAT, o którym mowa w art. 369q, oraz, dla każdego państwa członkowskiego konsumpcji, w którym VAT jest należny, całkowitą wartość, z wyłączeniem VAT, sprzedaży na odległość towarów przywożonych z terytoriów trzecich lub państw trzecich, w odniesieniu do której VAT stał się wymagalny w danym okresie rozliczeniowym, jak i całkowitą kwotę odpowiadającego jej VAT w podziale w zależności od stawek. W deklaracji wykazuje się również obowiązujące stawki VAT i całkowitą kwotę należnego VAT.

2. Jeżeli po złożeniu deklaracji VAT wymagane są jakiekolwiek zmiany w tej deklaracji, zmiany te zawiera się w kolejnej deklaracji najpóźniej w terminie trzech lat od dnia upływu terminu złożenia pierwotnej deklaracji zgodnie z art. 369s.

3. Pośrednik wskazany przez więcej niż jednego podatnika korzystającego z niniejszej procedury szczególnej nie jest zobowiązany do wyszczególniania w deklaracji VAT dostaw dokonywanych przez poszczególnych podatników, za których płatność VAT odpowiada.

Artykuł 369u

1. Deklaracja VAT sporządzana jest w euro.

Państwa członkowskie, które nie przyjęły euro, mogą wymagać sporządzenia deklaracji VAT w swoich walutach krajowych. Jeżeli dostawy lub świadczone usługi zostały rozliczone w innych walutach, do celów wypełnienia deklaracji VAT podatnik korzystający z niniejszej procedury szczególnej lub jego pośrednik stosuje kurs wymiany obowiązujący w ostatnim dniu okresu rozliczeniowego.

2. Przeliczeń dokonuje się zgodnie z kursami wymiany opublikowanymi przez Europejski Bank Centralny na dany dzień lub, jeżeli w tym dniu kurs wymiany nie został opublikowany, stosując kurs wymiany z następnego dnia publikacji.

Artykuł 369v

Podatnik korzystający z niniejszej procedury szczególnej lub jego pośrednik dokonuje płatności VAT, dokonując odniesienia do odpowiedniej deklaracji VAT, nie później niż w terminie, w którym należy złożyć deklarację.

Płatności dokonuje się na rachunek bankowy prowadzony w euro wskazany przez państwo członkowskie identyfikacji. Państwa członkowskie, które nie przyjęły euro, mogą wymagać, aby płatności były dokonywane na rachunek bankowy prowadzony w ich własnej walucie.

Artykuł 369w

Podatnik korzystający z niniejszej procedury szczególnej nie może, w związku z opodatkowaną działalnością objętą niniejszą procedurą szczególną, odliczać VAT naliczonego w państwie członkowskim konsumpcji na podstawie art. 168 niniejszej dyrektywy. Niezależnie od przepisów art. 1 pkt 1 dyrektywy 86/560/EWG oraz art. 2 pkt 1 i art. 3 dyrektywy 2008/9/WE podatnik ten otrzymuje zwrot zgodnie z tymi dyrektywami. Art. 2 ust. 2 i 3 oraz art. 4 ust. 2 dyrektywy 86/560/EWG nie mają zastosowania do zwrotów dotyczących towarów objętych niniejszą procedurą szczególną.

Jeżeli podatnik, który korzysta z niniejszej procedury szczególnej, jest zarejestrowany do celów VAT w państwie członkowskim identyfikacji w związku z inną działalnością nieobjętą niniejszą procedurą szczególną, odlicza on podatek należny w związku z działalnością

podlegającą niniejszej procedurze szczególnej w ramach deklaracji VAT, którą ma złożyć zgodnie z art. 250.

Artykuł 369x

1. Podatnik korzystający z niniejszej procedury szczególnej prowadzi ewidencję transakcji objętych niniejszą procedurą szczególną. Pośrednik prowadzi ewidencję dotyczącą poszczególnych podatników, których reprezentuje. Ewidencja ta musi być wystarczająco szczegółowa, aby umożliwić organom podatkowym państwa członkowskiego konsumpcji sprawdzenie prawidłowości deklaracji VAT.

2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, musi zostać udostępniona drogą elektroniczną państwu członkowskiemu identyfikacji i państwu członkowskiemu konsumpcji na ich wniosek.

Państwo członkowskie identyfikacji określa okres, przez jaki podatnik niemający siedziby na terytorium Wspólnoty przechowuje tę ewidencję.

---

* Dyrektywa Rady 2008/55/WE z dnia 26 maja 2008 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących niektórych opłat, ceł, podatków i innych obciążeń (Dz.U. L 150 z 10.6.2008, s. 28).";

30) w tytule XII dodaje się rozdział 7 w brzmieniu:

„*ROZDZIAŁ 7*

Uregulowania szczególne dotyczące deklarowania i zapłaty VAT z tytułu przywozu

Artykuł 369y

Jeżeli osoba, dla której przeznaczone są przywożone towary zawarte w przesyłkach o wartości wewnętrznej nieprzekraczającej 150 EUR, nie zdecyduje się na zastosowanie standardowych procedur dotyczących przywozu towarów, w tym na zastosowanie obniżonej stawki podatku VAT zgodnie z art. 94 ust. 2, państwo członkowskie przywozu zezwala osobie przedstawiającej towary organom celnym na terytorium Wspólnoty na skorzystanie z uregulowań szczególnych dotyczących deklarowania i zapłaty VAT z tytułu przywozu w odniesieniu do towarów, których wysyłka lub transport kończy się w tym państwie członkowskim.

Artykuł 369z

1. Do celów związanych z niniejszymi uregulowaniami szczególnymi stosuje się następujące zasady:

a) osoba, dla której towary są przeznaczone, jest zobowiązana do zapłaty podatku VAT;

b) osoba przedstawiająca towary organom celnym na terytorium Wspólnoty jest odpowiedzialna za pobranie VAT od osoby, dla której towary są przeznaczone.

2. Państwa członkowskie dopilnowują, by osoba przedstawiająca towary organom celnym na terytorium Wspólnoty podjęła właściwe środki w celu zagwarantowania opłacenia prawidłowego podatku przez osobę, dla której towary są przeznaczone.

Artykuł 369za

Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 94 ust. 2 podczas stosowania niniejszych uregulowań szczególnych stosuje się stawkę podstawową VAT obowiązującą w państwie członkowskim przywozu.

Artykuł 369zb

1. Państwa członkowskie zezwalają, aby VAT pobierany na mocy niniejszych uregulowań szczególnych był zgłaszany drogą elektroniczną za pomocą deklaracji miesięcznych. W deklaracji podaje się całkowitą wysokość podatku VAT pobranego w danym miesiącu kalendarzowym.

2. Państwa członkowskie wymagają opłacenia VAT, o którym mowa w ust. 1, do końca miesiąca następującego po przywozie.

3. Państwa członkowskie dopilnowują, by osoba korzystająca z niniejszych uregulowań szczególnych prowadziła ewidencję transakcji objętych niniejszymi uregulowaniami szczególnymi przez okres określany przez państwo członkowskie przywozu. Ewidencja ta musi być wystarczająco szczegółowa, aby umożliwić organom podatkowym państwa członkowskiego konsumpcji sprawdzenie prawidłowości zadeklarowanego VAT, oraz musi zostać udostępniona drogą elektroniczną państwu członkowskiemu przywozu na jego wniosek.”.

Artykuł 3

Zmiany w dyrektywie 2009/132/WE

Ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r. w dyrektywie 2009/132/WE skreśla się tytuł IV.

Artykuł 4

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2017 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1 niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2020 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 2 i 3 niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują przepisy niezbędne do wykonania art. 1 niniejszej dyrektywy od dnia 1 stycznia 2018 r.

Państwa członkowskie stosują przepisy niezbędne do wykonania art. 2 i 3 niniejszej dyrektywy od dnia 1 stycznia 2021 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 5

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 6

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Rady
Przewodniczący